

EN SOCIAL INDSATS DER SKABER HÅB FOR FREMTIDEN

I en kapitalistisk verden er vores plads i produktionen afgørende for vores muligheder i livet. Om vi ejer en virksomhed, arbejder eller ikke kan arbejde enten fordi, der ikke er arbejde til os eller fordi vi er syge, har betydning for hvilke valg, vi kan træffe i livet. Vores liv og muligheder begrænses af vores klasse, køn, sociale baggrund, position på arbejdsmarkedet og etnicitet. Den position, man bliver sat i er årsagen til fattigdom og ulighed.

SFU kæmper for en verden uden fattigdom, hvor alle mennesker er frie. Velfærdsstaten har vist sig som et redskab til at mindske kapitalismens uligheder, men den vil aldrig gøre grundlæggende op med uligheden, og i nogle tilfælde genskaber den ulighed i generation efter generation. Det ser vi i kontanthjælpssystemet og i skole og sundhedssystemet, der ikke formår at løfte og ligebehandle alle. Velfærdsstaten har formået at omfordele rigdom fra overklassen og den øvre middelklasse til den brede arbejdende befolkning, men idet velfærdsstaten er bygget på en socialdemokratisk model - topstyret og bureaukratisk – falder de mest socialt udsatte ofte igennem systemet. Når vi som SFU beskriver socialpolitik i papiret her, er det den politik, der skal understøtte og løfte de dårligst stillede i vores samfund, når den velfærdsstat, vi har, taber mennesker. Ligesom velfærdsstaten ikke afskaffer kapitalisme, vil den bedst mulige socialpolitik ikke afskaffe ulighed, fattigdom og sociale problemer. En socialpolitik er redskaber vi her og nu kan forbedre menneskers liv med - det hvad enten man er født ind i fattigdom eller at man i livet rammes af en begivenhed, der gør, at man falder gennem det sociale sikkerhedsnet.

For SFU handler socialpolitik om at få de mennesker, som er blevet marginaliseret, med ind i fællesskabet, fordi det har enormt store menneskelige konsekvenser. Vi kan se, at dem på bunden af vores samfund fx har langt sværere ved at finde et arbejde, har større risiko for psykisk sygdom, lavere levealder, flere ender i kriminalitet og større risiko for stof- eller alkoholmisbrug. Det vil vi ikke acceptere!

Adskil arbejdspolitikken fra socialområdet

Socialpolitik er i dag underlagt en beskæftigelsespolitisk logik. Udsatte borgere vurderes efter kriterier såsom "jobparathed" og "arbejdsevne". De allermest udsatte kan blive frataget ydelser, boliger og behandling, hvis ikke de lever op til kravene. Det er SFU imod. Som marxister mener vi, at arbejde skal skabe værdi for fællesskabet og mening for den enkelte- ikke profit for kapitalen og fremmedgørelse. Det er positivt at udsatte borgere laver husligt og frivilligt arbejde, når de ikke magter lønarbejdet. Det skaber mening for borgeren og værdi for de fællesskaber, de er en del af.

Socialt udsatte skal derfor ikke mødes krav om at søge arbejde. Krav om arbejdssøgning hører til for personer, der er arbejdsløse og ikke har sociale problemer ud over manglen på et arbejde. Disse krav er derimod ikke relevante for socialt udsatte, hvor krav bør handle om behandling, forbedring af netværk og lignende. Socialt udsatte har ret til tryghed om deres økonomi. Økonomiske sanktioner kan give mening, når vi ikke taler om arbejdsløshed, men SFU vil sætte en grænse. Man skal ikke kunne sanktionere eller fratage en ydelse, hvis det betyder at personens indkomst kommer under fattigdomsgrænsen. Dermed kan den økonomiske konsekvens af ikke at leve op til krav højst være nogle tusinde kroner. Retten til ikke at leve i fattigdom skal gælde alle. Hvis en person har en indkomst, der ligger under

fattigdomsgrænsen, skal man kompenseres, så man kommer på niveau med fattigdomsgrænsen.

SFU vil nedlægge jobcentrene. Indsatsen for arbejdsløse skal varetages af arbejdsmarkedets parter, mens indsatsen for socialt udsatte skal blive i kommunerne. Det sikrer, at man kan koncentrere sig om at levere hhv. arbejdsmarkeds- og socialpolitik af god kvalitet.

SFU vil et arbejdsmarked, der kan rumme socialt udsatte. Derfor har virksomhederne ansvar for at oprette job med særlige hensyn. Samtidig vil vi ændre fleksjobordningen, så fokus i stedet bliver at kompensere for konkrete skånebehov i stedet for at fokusere på hvor mange timer, man kan arbejde. Fleksjobbere skal have ret til dagpenge – uanset timetal. Samtidig vil vi inddrage socialpolitik i arbejdsmiljøet. På linje med fysisk og psykisk arbejdsmiljø skal arbejdspladser sikre socialt arbejdsmiljø.

Sundhed uden social slagside

Uanset hvilken social situation, vi er født i, kan vi blive ramt af begivenheder, der vender op og ned på livet og gør, at vi får brug for fællesskabet. Vi kan alle få brug for et sundhedssystem, rummelighed på arbejdet og studiet og socialpolitik. Økonomisk og social ulighed fører til sygdom og handicap, fordi den hjælp og viden, der gør, at man klarer sig igennem en livsændrende begivenhed, er ulige fordelt. Når SFU taler om handicap bruger vi FN's sociale handicapbegreb: Et handicap er en fysisk, psykisk eller intellektuel begrænsning, der spiller sammen med barrierer, man oplever, som hindrer en i at deltage i samfundet på lige fod med andre.

Mennesker i socialt udsatte situationer dør tidligere f.eks. fordi de sjældent deltager i kræftscreeninger. SFU vil en sundhedsindsats, der bryder den negative spiral. Man skal ikke blive fattig, fordi man er syg eller har et handicap, og man skal ikke blive syg, fordi man er fattig. Det er et grundlæggende princip for SFU.

- Vi vil ligestille fysisk og psykisk sundhed fuldstændig både hvad angår økonomi, forebyggelse, forskning og anseelse i samfundet.
- Vi vil et sundheds- og forbyggelsessystem, hvor den enkelte har én fast kontaktperson, der guider gennem sundhedsjunglen.
- Vi vil sikre lige adgang til sundhedsscreeninger. Forsikringsselskaber skal ikke kunne afvise mennesker på grund af handicap eller sygdom til fx en ulykkesforsikring.
- Vi vil afskaffe visitationssystemet til hjælpemidler. Det skal være de nære medarbejdere, der i samarbejde med den enkelte, vurderer hvilke hjælpemidler, der er behov for.
- Alt sundhedsinformation skal findes i handicaptilgængelige udgaver online. Det betyder mere information via video og lyd og en indsats omkring letlæseligt sprog, som mennesker med kognitive handicap kan forstå.

Ud af kriminalitet og hjemløshed

SFU vil sikre, at ingen er tvunget til at være hjemløse, og derfor skal vi sikre ved ret, at man har et sted at bo. Det er vigtigt at kigge på årsagerne til hjemløshed. De hyppigste årsager er psykisk sygdom, stofmisbrug, alkoholmisbrug, økonomiske vanskeligheder og løsladelse fra fængsel. For at gøre noget ved hjemløshed, skal vi løse de bagvedliggende problemer først.

SFU mener, at den bedste måde at bekæmpe kriminalitet er ved at undgå, at det sker. Der er større risiko for at ende i kriminalitet, hvis man er socialt udsat. Derfor skal alle have lige muligheder for at blive en del af fællesskabet fra start. Det kan vi f.eks. ved at gøre fritidsaktiviteter gratis og tilgængelige og ved at unge i udsatte hjem får tilbudt fritidsjob.

Så længe misbrug er kriminelt, fastholder vi personer i en sørgelig situation, som er svær at komme ud af. Vi ser desværre alt for mange personer med psykiske problemer, der bruger stoffer til selvmedicinering. Det gør det svært, at få en diagnose og derfor også hjælp eller medicin. Det skaber yderligere selvmedicinering. De, der har brug for en hjælpende hånd fra fællesskabet, bliver skubbet væk. Personer med misbrug vil i højere grad søge hjælp, hvis misbrug ikke var ulovligt. Vi vil bekæmpe narkotika, men det er ikke misbrugerne, som skal straffes. Det er bagmændene, der lever på andres trængsel, der skal bag tremmer. Det er svært at bekæmpe narkotika, når det foregår i et lukket system. SFU ønsker problemet frem i lyset, så vi kan få styr på misbrug og selvmedicinering, der fastholder folk i sociale problemer. Vi skal stille fixerum til rådighed. Vi skal have læger, socialrådgiver og jurister klar i et misbrugsråd, som man sendes til, hvis man er i besiddelse af stoffer. SFU går ind for fuld legaliseringen af cannabis, og afkriminalisering af narkotika, hvor det ikke er ulovligt at være i besiddelse af stoffer til eget brug. I stedet for en bøde tilbydes man et behandlingstilbud i sundhedsvæsenet. Dette er nødvendigt for at hjælpe de allersvageste stofmisbrugere, som ofte lever på gaden. Alt i alt skal vi altså hjælpe folk med at komme ud af et eventuelt misbrug, og vi skal bryde tabuet.

Ingen fattige børn

SFU kæmper for at fattige børns forældre får flere penge til rådighed til at give deres børn en ordentlig barndom, for det er svært for børn at bryde den sociale arv. Vi vil sikre familiers økonomiske tryghed ved at fjerne kontanthjælpsloftet, give flere børnepenge og sænke huslejen i almene boliger. Det giver forældrene et større råderum, så der bliver råd til madpakker, vintersko og børnefødselsdagsgaver.

SFU er imod negative økonomiske incitamenter, når det handler om børn f.eks. færre børnepenge, hvis børnene har meget skolefravær. Børn skal ikke tvinges i institution på baggrund af deres sociale status. Forældre har et ansvar for deres børn, og skal kunne tvinges til at modtage hjælp på familiens præmisser og til barnets bedste. Vi skal tilbyde gratis institutionspladser og fritidsaktiviteter til socialt udsatte børn. I institutionerne skal der være mere uddannet personale, så man tidlige opdager, hvis der er brug for familievejledning eller anden støtte. Der skal flere midler til, så man kan reagere hurtigere på indberetninger, undgå unødige tvangsfjernelser og så der ikke går måneder eller år før, der følges op på sager. Her har børnene ret til at blive hørt og have deres egen børneadvokat. I dag kan kommunens sagsbehandlere have mere end 80 sager hver, og det skaber stress. Sagsbehandlerne skal have et loft på 25-35 sager, så de udsatte børn og unge bliver lyttet til og får den hjælp de skal have, og så de ikke skal forholde sig til forskellige sagsbehandlere.

Socialpolitik mindsker ulighed

I papiret har vi skitseret en socialpolitik, der mindsker ulighed, fattigdom og sociale problemer i det samfund vi har i dag. Vi anerkender at en stor del af den ulighed, der findes i dag er skabt af kapitalisme, men at selv i et grundlæggende andet samfund, vil der fortsat

være sociale problemer. Det er blot ikke i dette papir, at vi løser verdenssituationen i det socialistiske samfund SFU faktisk ønsker.

Rød front!